

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ Π.ΠΑΙΟΝΙΔΗ - Γ.Γ. τοῦ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΙΡΗΝΗΣ στήν ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΟΥ ΣΠΟΡΤΙΚ - 13/4/81.

Φίλοι,

Ἐμεῖς οἱ Κύπριοι εἴμαστε ἰδιαίτερα εὐαίσθητοι στά θέματα τῆς διεθνοῦς ἀλληλεγγύης γιατί εἶδαμε μέσα στήν σιληρή μας πάλη γιά ἐπιβίωση τί ἀνεπιτήμητη ἀξία ἔχουν οἱ μυριάδες τά χέρια πού ἀπλώνουν γιά συμπαράσταση. Ἔσωσε ἡ διεθνῆς ἀλληλεγγύη λαούς ἀπό τόν ἐξανδραποδισμό, ἀπόσπασε μαχητές ἀπό τά χέρια τῶν δημίων, ματαίωσε ἀντιλαϊκές συνωμοσίες, ἔδωσε προοπτική σέ ἀγῶνες πού διαφορετικά θά θεωροῦνταν χαμένοι. Εἶναι σήμερα ἡ διεθνῆς ἀλληλεγγύη ἓνα φόβητρο γιά τά ἱμπεριαλιστικά κέντρα, τίς χοῦντες καί τούς ἐπίδοξους διυτάτορες καί βασανιστές, εἶναι ~~ἕως~~ ταυτόχρονα καί μιὰ ζωογόνα πνοή, πού τονώνει τούς κατατρεγμένους. Αὐτή τήν ζωογόνα πνοή θέλουμε νά τήν αἰσθανθοῦν καί οἱ φίλοι μας, οἱ ἀγωνιστές τῆς Δημοκρατίας στήν Τουριία, οἱ ἐργάτες καί οἱ διανοούμενοι, πού κτυποῦνται τόσα ἄγρια ἀπό τή νατοϊνή στρατιωτική ἰλῖνα τῆς Ἄγκυρας, μιὰ ἰλῖνα πού συνθέτει μιὰ γενικώτερη ἀπειλή καί γιά τήν Κύπρο ἀλλά καί γιά τήν ὑπόθεση τῆς Εἰρήνης καί τῆς ἀσφάλειας στήν Ἀνατολική Μεσόγειο.

Ἐβρομε καλά ἐμεῖς στήν ^{μεσογειακῆ} Κύπρο πῶς οἱ νέες, ὀδυνηρές περιπέτειες τοῦ τουρκοῦ λαοῦ, ἡ βίαιη στέρση, τῶν ἐλευθεριῶν του, ἡ ὠμή ^{ἐπίθεση ἐναντίον εἰς τὴν ἀπόλη} ~~καταπίεση~~ του καί τὸ ^{ἀπομνηνεύσιμο} ~~ξεπούλημα~~ τῆς χώρας του εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἰλιμαίουμένης, ψυχροπολεμικῆς πολιτικῆς τοῦ Ἀμερικανικοῦ Πενταγώνου ~~καὶ τῆς~~, μιᾶς πολιτικῆς, πού στοχεύει κατ'εὐθεία στήν καρδιά καί τήν Κύπρο ἀλλά καί τήν Ἑλλάδα. Γι'αὐτό καί περισσότερο ἴσως ἀπό κάθε ἄλλη φορά προβάλλει στίς μέρες μας ἡ ἀνάγκη τοῦ κοινοῦ ἀγῶνα τῶν λαῶν τῆς περιοχῆς γιά τήν ἀποτίναξη τῆς ξένης ἐξάρτησης καί τήν ἐξουδετέρωση ὄλων τῶν ἐστιῶν θανάτου ἀπό τά ἐδάφη τους. Ἐμεῖς στήν Κύπρο προσπαθοῦμε νά κτίσουμε αὐτό τό κοινό μέτωπο ἀγῶνα μέ τίς τουρκοκυπριακές μάζες.

Εἶναι ^{ἀρκετοῖς} ἐπιληπτικὸ ^{ἔργον} τό πόσο ραγδαία ἀναπτύσσεται μέσα στίς τουρκοκυπριακές μάζες ἡ πεποίθηση γιά τήν ταυτότητα τῶν

συμφερόντων τους μέ τους Έλληνοκυπρίους, τό πώς ταυτίζονται σέ όλοένα και μεγαλύτερους αριθμούς οί Τουρκοκυπριακές μάζες μέ τόν άγώνα για τό πλήρως ανεξάρτητο, τό ένιατο, τό άποστρατιοποιημένο κυπριακό κράτος.

Ή νεαρή τουρκοκυπρία ποιήτρια Νεσιέ Γιασίν, ένα από τά παιδιά του διχασμού, που δέν θυμάται καν τά έλληνόπουλλα του χωριού της, της Περιστερώνας, μās έδωσε μια από τις πιο συγκλονιστικές μαρτυρίες αυτής της πορείας: *Λέει η ποιήτρια:*

Λένε πώς ο άνθρωπος την πατρίδα πρέπει ν' αγαπᾶ
Αυτό μου λέει κι 'ο πατέρας μου συχνά
Ή διηγή μου η πατρίδα έχει μοιραστεί στα δυό
Ποιό από τά δυό μισά κομμάτια πρέπει ν' αγαπᾶ.

Ή απάντηση που ζητά η Νεσιέ βρίσκεται φυσικά μέσα στην ερώτηση *και είναι* μια νίκη των αγώνων *και* μια ήττα του Ίμπεριαλισμού και των όργάνων τους τό ότι δρασιελούνται τά εμπόδια, παραμερίζονται τά σωβινιστικά κατάλοιπα και σμίγουν οί καρδιές και τά χέρια.

Τήν παιδούλα την Νεσιέ την γνώρισα στην Κωνσταντινούπολη *στη* γραφεία της *Επιτροπής Ειρήνης*, που τάιλεισαν τώρα. Ήνεϊ ήταν και άλλοι ποιητές και κριτικοί και ήθοποιοί κι ήταν τόσο ζεστή, τόσο διηγή ένείνη ή ατμόσφαιρα, τόσο φτερωτά τά λόγια, τόσο μεγάλο τό *πικρό* παράπονο *τους και ηδερφ* για τό καιό που γινε στην Κύπρο, πού νιωσα τύψεις γιατί τόσο λίγα και λειψά πράγματα ήξερα για αυτό τόν γείτονα λαό. Που νά ναι άραγε όλοι ένεϊνοι οί φίλοι και σύντροφοι, πότε θά συνεχίσουμε τις-ιουβέντες π' αρχίσαμε, τό έργο που ξεκινήσαμε;

Τό μήνυμα μας αυτό άς θεωρηθεϊ όχι απλως μια έκφραση άλληλεγγύης αλλά και μια έκφραση της βεβαιότητας πώς οί χούντες δέν έχουν περιθώρια ζωής στις μέρες μας και πώς οί δημοκρατικές δυνάμεις του τουρκοκυπριακού λαού μέ την πείρα και την ώριμότητα που *και την ίδιων άλλων* απόκτησαν μέσα σε πολύχρονο αγώνα θά επιβάλουν μέ την ένότητα τους *και την δημοκρατική* ανέλιξη της χώρας τους.

Λευτεριά στους Τούρκους δημοκράτες!

Δημοκρατία στην Τουρκία!

Ζήτω η μαχητική, αντιιμπεριαλιστική άλληλεγγύη του
Έλληνικού, Τουρκοκυπριακού και Κυπριακού λαού!